Revista „Gând Bun”

Școala Gimnazială Nr. 82 București

Numărul 6

Septembrie-Octombrie 2026

DIN CUPRINS

Editorial – Un nou început 3
Dascăli care ne inspiră – Interviul ediției cu d-na. prof. metodist învățământ primar Cornelia Miron..... 4
În dialog – cu Cioariu Raisa, elevă în clasa a X-a la CN M. Basarab 5
Pasiune și performanță – SPORTURI – Provocarea Climb Again 7
Jurnal de călătorie – O experiență de neuitat 8
Pagina de poezie – 10
Povești, povestiri, amintiri – 11
Verde la haz 13
Din viața de elev – Noile materii 14
Știați că...? 16
Lecția de istorie – Ecaterina Teodoroiu..... 17
Proiect educațional în parteneriat cu Școala Gimnazială Nr.149 18
Pagina ta de jurnal 19

Așteptăm sugestii pentru articole, materiale informative diverse de la noi din școală și nu numai, precum și alte contribuții la adresa de email:

revista.gandbun@gmail.com

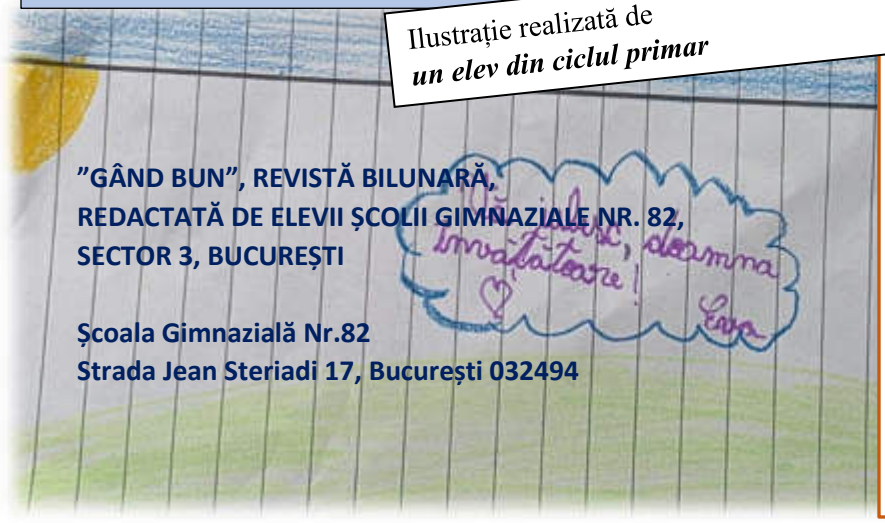

Ilustrație realizată de *un elev din ciclul primar*

"GÂND BUN", REVISTĂ BILUNARĂ, REDACTATĂ DE ELEVII ȘCOLII GIMNAZIALE NR. 82, SECTOR 3, BUCUREȘTI

Școala Gimnazială Nr.82
Strada Jean Steriadi 17, București 032494

COLECTIVUL DE REDACȚIE

Redactor șef: **DUMITRU Ana**
Redactor șef adjunct:
ȘERBAN-VOINEA Lorelei
Secretar General de redacție:
CIOCÂLTEA Ana Maria Ștefania

Redactori:
STOIAN Teodora Maria
FRĂȚILĂ Amira Ioana
BÎCA Marian George
ALEXE Anastasia Maria
ENACHE Rania Andreea
OANCĂ Sofia Maria
STUPARU Alessia
SEIDEL Karyna
ENE Alexandra
SUSOI Alexia Teodora
DUMITRESCU Antonia - ilustrator
BRIHOIANU Andreea

Colaboratori prin corespondență:
Școala Gimnazială Nr. 75:
LUMPAN Pavel
MERFU Ioana
Școala Gimnazială Nr.200 - structura arondată Școlii Gimnaziale Nr.112:
BÎSTROI David

Prof. coordonator:
Prof. Ed. Socială Dr. **GHIȚĂ Izabella**

Cu sprijinul deosebit al:
Prof. **BRATU Cosmin** – Director Școala Gimnazială Nr.82

Un nou început

Numărul 6 al revistei „Gând Bun” nu marchează doar începutul noului an școlar, ci și cel de-al doilea an de activitate a redacției noastre. În urmă cu un an, în 2025, a apărut nr.1 al revistei noastre, după o pauză lungă de la debutul ei inițial de acum 30 de ani, număr care avea să fie și debutul echipei și începutul unei noi pasiuni pentru jurnalism și literatură.

Acesta fiind întâiul număr din acest an, dorim să le urăm „Succes!” tuturor colegilor noștri, mari și mici, și îi așteptăm alături de noi, să își exprime gândurile în rubricile ce li se potrivesc. Împreună, dorim să lăsăm în urmă o sursă de inspirație generațiilor viitoare, așa cum și noi am fost călăuziți de publicația foștilor noștri colegi din generațiile anterioare. Această revistă trebuie, de altfel, să fie dovada faptului că și noi, elevii, putem să ne unim și putem crea ceva durabil, frumos și util. Prin urmare, vă încurajăm să vă învingeți temerile și să nu ezitați în a vă exprima în scris. Toată lumea trebuie susținută să se exprime în paginile revistei „Gând Bun”, iar cei care vor încerca, vor găsi în noi un sprijin de nădejde.

Le mulțumim domnilor profesori pentru sprijinul oferit și pentru sugestiile date, sugestii care se dovedesc întotdeauna potrivite pentru depășirea impasurilor în care uneori ne aflăm.

Vrem ca, în paginile ce urmează, să descoperiți pasiunile, viața școlară și întrebările cărora elevii claselor gimnaziale le-au găsit un răspuns împărtășit, printr-un articol, cu cititorii noștri.

Sperăm să vă placă și să veniți alături de noi!

Ana Dumitru – Clasa a VII-a B

INTERVIUL EDIȚIEI

Primul interviu din anul acesta a fost acordat elevelor Ana Dumitru, Lorelei Șerban și Andreea Brihoianu, din clasele a VII-a B și a VII-a C, de către doamna învățătoare Cornelia Miron de la clasa a III-a A, care are o experiență de 24 de ani în învățământ și este profesor metodist pentru învățământ primar.

REPORTER: Pentru început, v-am ruga să ne spuneți cine v-a determinat, cine v-a inspirat să deveniți învățătoare...

D-NA CORNELIA MIRON: Dorința de a face bine și de a ajuta copiii și bineînțeles respectul pentru educație au fost lucrurile care m-au determinat să devin profesor pentru învățământ primar.

REPORTER: Acum am vrea să ne legăm puțin și de anii de gimnaziu. Ce materii vă plăceau atunci?

D-NA C.M.: Mi-au plăcut toate materiile, exceptând fizica și chimia.

REPORTER: Am înțeles că, printre altele, dumneavoastră sunteți și profesor metodist. Ne puteți spune ce presupune această titulatură?

D-NA C.M.: Eu sunt profesor metodist pentru învățământ primar: consiliez, desfășor activități de mentorat, evaluez cadrele didactice din învățământul primar. Ca profesor metodist reprezint și Inspectoratul Școlar al Sectorului 3, fiind singurul profesor de acest fel din școala noastră.

REPORTER: Referitor la meseria de învățător, am vrea să vă întrebăm, din perspectiva dumneavoastră, ce credeți că face o clasă să fie implicată?

D-NA C.M.: Cred că depinde foarte mult de stilul de predare al cadrului didactic, de metodele de învățare-evaluare și de tipul de activități utilizate de acesta la clasă.

REPORTER: Care este cea mai frumoasă amintire din cariera dumneavoastră didactică?

D-NA C.M.: Sunt multe amintiri frumoase. Multe sunt legate de exprimări sau când, din greșeală, copiii mă strigă, fără să vrea, „mama”. Asta înseamnă foarte mult pentru mine deoarece înseamnă că ei asociază atmosfera de acasă cu cea de la școală, din moment ce asociază părinții cu profesorii. De altfel, amintiri frumoase sunt legate și de vizite ale foștilor elevi, care îmi spun: „Doamna învățătoare, ați făcut mai mult pentru mine decât au făcut părinții mei!”. Cumva, astfel de momente sunt și frumoase, dar și triste, vă dați seama. Mai sunt și bilețelele pe care le scriu copiii, pentru că eu nu îi rog să le scrie, ei le fac pentru că așa simt.

REPORTER: Cum ați vrea să fiți ținută minte de către elevi?

D-NA C.M.: Exact prin ce fac. Să simtă dăruirea și sufletul pe care îl pun în dezvoltarea și educarea copiilor.

REPORTER: Ce apreciați cel mai mult la elevi?

D-NA C.M.: Faptul că vin la școală fericiți, nerăbdători să învețe, sunt recunoscători pentru ceea ce învață... Iar această recunoaștere o arată prin bilețele, mesaje colective pe tablă, desene... Pentru mine, elevii sunt „copiii mei de la școală”.

REPORTER: În încheiere, am vrea să vă întrebăm: de ce ați acceptat să ne răspundeți?

D-NA C.M.: Bucuria că ați venit la mine fără să fi interacționat înainte, din respect pentru munca și curiozitatea de care dați dovadă, pentru că eu respect copiii care își doresc mai mult.

REPORTER: Vă mulțumim pentru faptul că ați acordat interes revistei noastre!

Ani de liceu...

După un an la CN M. Basarab, în dialog cu Chioariu Raisa

În acest număr al revistei stăm de vorbă cu o fostă elevă a școlii noastre, Chioariu Raisa-Gabriela, elevă în clasa a VIII-a B în urmă cu doi ani școlari, care este acum elevă în clasa a X-a la CNMB (Colegiul Național Matei Basarab), specializarea Științele Naturii.

REPORTER: Cum este viața de licean?
Chioariu Raisa: Viața de licean este foarte frumoasă, dar consider că depinde de la liceu la liceu. Pentru mine este și foarte plină și obositoare, fiind foarte multă materie și responsabilitate, comparativ cu gimnaziul. Însă, cred că dacă ai persoanele potrivite lângă tine (aici mă refer în principiu la colectiv), experiența liceului devine una memorabilă.

R.: Cum vedeai această viață când erai în gimnaziu? Ce îți imaginai despre liceu și cât din ce ți-ai imaginat s-a confirmat.
C.R.: Sincer, o vedeam ca în filmele americane. Pauze lungi, multă libertate, multe cluburi și mai ales distracție. Credeam că o să particip la o grămadă de petreceri sau că o să am o mulțime de prieteni, însă în viața reală nu e chiar așa. Liceul chiar este „next level" din punct de vedere academic. Este enorm de multă materie de învățat, trebuie să depui mult efort pentru a ține pasul și în general să fii foarte disciplinat, altfel nu faci față. Petrecerile nu prea există, iar prietenii nu reprezintă tot liceul, ci câteva persoane pe care le poți număra pe degetele de la o mână. Însă, două lucruri pot să zic că s-au confirmat: într-adevăr, ai o oarecare libertate, însă nu cea „cool" pe care o vrea toată lumea, ci cea care te ajută să te dezvolți ca viitor adult, iar cluburile chiar există și sunt foarte interesante, reprezentând prilejuri optime de a cunoaște persoane noi și de a-ți exersa abilitățile în diferite domenii.

R.: Când te gândești la anii de gimnaziu, ce îți vine imediat în minte?
C.R.: Lipsa unui stres continuu. Nu vreau să sperii pe nimeni, însă este adevărat, mai ales la liceele de top. Competiția este foarte mare, iar responsabilitatea suplimentară apasă mereu pe umeri. În gimnaziu, atmosfera era mult mai liniștită, iar profesorii nu cereau prea multe de la noi, lucru de care acum îmi este dor....

R.: Cât te-a pregătit gimnaziul pentru ce a urmat după el?
C.R.: Gimnaziul m-a pregătit destul de mult, mai ales pe plan academic, lucru ce s-a văzut clar în testele inițiale din clasa a IX-a, unde am luat numai 9 și 10.Cât despre șocul din primul an de liceu, nu cred că te poate pregăti nimeni și nimic în adevăratul sens al cuvântului, pentru toate schimbările care vor avea loc.

R.: Care a fost materia ta preferată în gimnaziu?
C.R.: În gimnaziu, materia mea preferată a fost biologia, iar într-a VIII-a i s-a alăturat și chimia..

R.: Dar profesorul preferat?
C.R.: Profesoara mea preferată a fost doamna de matematică, doamna Gheorghe Cătălina, care a devenit un model pentru mine. Am admirat-o de-a lungul întregului gimnaziu, și îi rămân veșnic recunoscătoare pentru efortul pe care l-a depus pentru clasa mea și implicit și pentru mine.

R.: La liceu ți-ai mai schimbat din preferințe în ceea ce înseamnă materia preferată?
C.R.: Da, pe lângă biologie și chimie (care sunt și materiile care m-au condus către specialitatea mea), s-a adăugat și matematica, care pot zice că mi-a deschis mintea în ceea ce ține de gândire și raționament.

R.: Cum este la CNMB?
C.R.: Este foarte frumos și plăcut. Este într-adevăr solicitant, însă are și părțile lui bune. Profesorii sunt excelenți, îți sunt alături și sunt mereu gata să te ajute. Disciplina, ordinea și respectul sunt prioritare, lucru pe care îl admir, iar colegii sunt prietenoși și cumsecade. Atmosfera este una primitoare, însă cum am menționat mai sus, mereu este o competiție ascunsă. Nu vreau să sune înfricoșător, însă asta e realitatea din multe licee. Secretul este doar să te obișnuiești, și să privești ceea ce merită cu adevărat atenția ta.

R.: Dar la specialitatea pe care ți-ai ales-o?
C.R.: Specialitatea științe ale naturii este, în opinia mea, cea mai complexă, deoarece pe lângă partea reală pe care o aprofundăm (matematica, fizica, chimia și biologia) în cadrul ei nu scăpăm nici de partea umanistă. Până în clasa a 12-a o să facem istorie, geografie chiar și psihologie și filozofie. De aceea l-am și ales, pentru că combină materii din toate domeniile și toate spectrele, astfel reușind să îmi antrenez creierul aproape la potențialul maxim.

R.: Ce te vezi făcând mai departe?
C.R.: Sincer, aș vrea să urmez drumul medicinei și să devin medic, însă încerc să rămân deschisă și altor oportunități. Am și alte idei, dar pentru moment vreau să mă bucur de anii aceștia și să mă concentrez pe luarea examenului de bacalaureat cu medie mare.

R.: Ce ai recomanda elevilor de gimnaziu de la Școala Gimnazială Numărul 82?
C.R.: Le-aș recomanda din tot sufletul să se bucure de anii de gimnaziu, dar să prioritizeze și școala, pentru că acea notă de la evaluare contează enorm de mult. Dacă nu nota în sine, liceul cu siguranță. Fiecare liceu este diferit, iar lumea de care dă un elev acolo, ajunge să îl modeleze pentru următorii patru ani. Însă lăsând asta la o parte, le recomand elevilor să profite de acești ani de gimnaziu, să lege prietenii frumoase, și să aprecieze fiecare clipă, pentru că nimic nu se mai întoarce.

R.: În încheiere dorești să subliniezi ceva?
C.R.: Tot ce am spus este inspirat strict din experiența personală. Nu toate liceele promit aceleași lucruri și mai ales nu toți elevii experimentează la fel liceul sau stresul pe care l-am menționat!

R.: Mulțumim mult, Raisa. Atât succesul cât și experiența ta sunt o sursă de inspirație pentru noi.

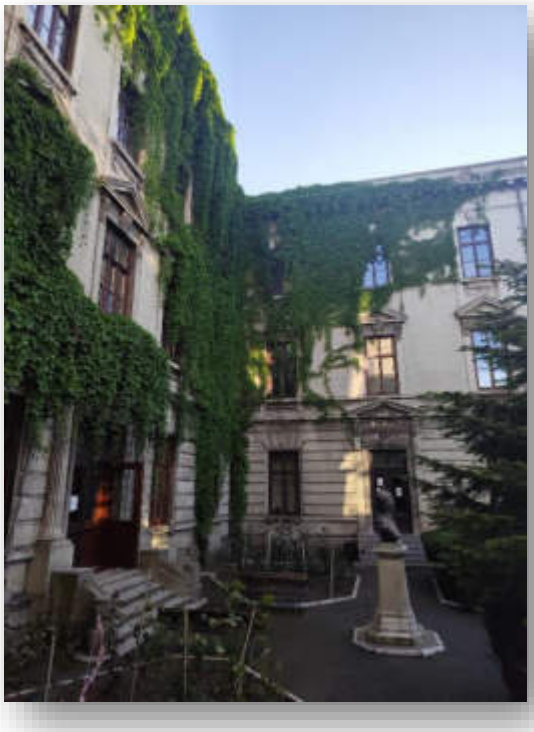

Credit foto: Chioariu Raisa (arhiva personală)

SPORTURI

Escaladă și Bouldering dintr-o altă perspectivă. Provocarea Climb Again perspectivă

***Climb Again* – locul unic în care sportul întâlnește dorința de mișcare și sănătate cu cauzele sociale**

În acest număr al revistei noastre vrem să vă prezentăm un loc special: Centrul Climb Again.

Acesta este primul centru de terapie prin escaladă pentru copii și tineri cu dizabilități din România.

Situat pe Șoseaua Berceni nr. 8, centrul găzduiește o sală de cățărat (escaladă & bouldering) și aventură, săli de antrenament și spații de terapie și ateliere. Pe lângă antrenamentele sportive, copiii se bucură de sprijin psihologic și terapeutic, precum și de consiliere pentru o mai bună integrare socială.

Viziunea Climb Again este să ofere o șansă la o viață normală copiilor și tinerilor cu nevoi speciale, o viață în care au șansa să-și atingă propriul potențial, la fel cum o au și persoanele fără dizabilități. Astfel, ceea ce își propune Climb Again să creăm este un cadru în care aceștia să-și dezvolte abilitățile necesare unei vieți independente. În același timp, scopul este și de a influența percepția generală cu privire la potențialul copiilor și tinerilor cu nevoi speciale, contribuind în acest fel la integrarea lor.

Oricine dintre noi poate contribui și susține eforturile Climb Again, prin donații, dar și prin participarea la atelierele asociației. Conform informațiilor disponibile pe site-ul climbagain.ro, în Săptămâna Altfel de exemplu, sau în cea verde, de ce nu, elevii au ocazia să descopere un sport care le dezvoltă competența de învățare și abilitățile socio-emoționale. Escalada pune în valoare curiozitatea și spiritul de aventură al copiilor. Aceștia își dezvoltă abilitățile fizice, capacitatea de concentrare și de improvizare, abilitatea de a găsi soluții și spiritul empatic.

Redacția ”Gând Bun”

O EXPERIENȚĂ DE NEUITAT

Într-o zi liniștită de sâmbătă, pe când soarele strălucea pe cer, am plecat împreună cu verișorii mei la munte. Drumul a fost lung și cam plictisitor, dar bucuria și și entuziasmul pe care l-am simțit doar când mă gândeam la ce aventuri vom trăi împreună, au compensat. Când am ajuns la destinație am început să hotărâm activitățile.

Castelul Bran a fost prima oprire. Am văzut ”fantome” ale trecutului și am aflat multe lucruri interesante despre viața pe care o trăiau oamenii pe vremea domniei lui Vlad Țepeș. Pe lângă castel era și un sat medieval foarte mare, unde puteai să călărești sau să îți cumperi un suvenir.

După o jumătate de oră de mers cu mașina, am ajuns și la pista de bob. În mașinuța în care am urcat eu și verișoara mea trebuia să controleze cineva viteza. Cum eu sunt mai mare și aveam vârsta orespunzătoare, am decis că cel mai bine este să conduc eu. Imediat după ce angajații mi-au explicat cum funcționează, mașinuța a pornit. Adrenalina și viteza erau deja foarte mari după câteva curbe. Pe acel munte era o priveliște nemaipomenită când coboram în viteză.

Totul s-a oprit însă brusc. Mașinuța nu mai funcționa iar noi eram în mijlocul pistei. Cea mai mare problemă era că, rămași blocați, nu puteam să le facem loc celorlalte mașinuțe să treacă. Noroc că de pe ceasul de mână al verișoarei mele poți suna. Imediat l-a anunțat pe tatăl ei iar acesta s-a dus și a chemat ajutor.

În aproximativ jumătate de oră eram toți teferi. Până la urmă nimeni nu era speriat, dar am căpătat o experiență greu de uitat!

Ene Alexandra – Clasa a VII-a A

Vacanța de vară

Vacanța de vară este perioada pe care o aștept cu nerăbdare în fiecare an. După luni întregi de școală, lecții și teme, mă bucur că pot să mă odihnesc și să petrec mai mult timp alături de familie și prieteni. Zilele sunt lungi și însorite, iar fiecare dimineață pare să aducă o nouă ocazie de a face ceva ce îți place. În primele zile de vacanță, îmi place să mă relaxez și să nu mă grăbesc. Mă trezesc mai târziu, iau micul dejun în liniște și mă gândesc la activitățile pe care le-aș putea face. Uneori citesc o carte interesantă, ascult muzică sau mă uit la un film. Alteori ies afară și mă întâlnesc cu prietenii. Ne plimbăm, povestim și ne jucăm, iar timpul trece fără să ne dăm seama.

Unul dintre cele mai frumoase lucruri din vacanță este să petrec timp în natură. Îmi place să merg în parc, să admir florile și copacii și să mă bucur de aerul curat. În zilele călduroase, merg uneori la piscină sau la mare, unde mă răcoresc și mă distrez. Îmi place să înot, să adun scoici și să construiesc castele de nisip. Sunetul valurilor și briza răcoroasă fac ca acele momente să fie de neuitat.

În timpul verii, petrec și clipe frumoase alături de familie. Uneori mergem în excursii și vizităm locuri noi. Admirăm peisajele, facem fotografii și aflăm lucruri interesante despre locurile pe care le vizităm, îmi place să călătoresc, deoarece fiecare excursie îmi oferă experiențe și amintiri noi. De asemenea îmi place să merg la bunici. Acolo mă bucur de liniștea de la țară, de grădina plină de flori și de poveștile lor. Îi ajut la treburile ușoare și petrecem timp împreună.

Vacanța de vară nu înseamnă însă doar odihnă, ci și ocazia de a învăța lucruri noi. Pot să descopăr o pasiune, să încerc o activitate interesantă și să citesc cărți pe care nu am avut timp să le parcurg în timpul anului școlar. Încerc să îmi organizez timpul astfel încât să mă bucur și de vacanță dar și să fac lucruri folositoare.

Din păcate, vacanța trece întotdeauna prea repede. Când se apropie începutul școlii, îmi pregătesc ghizdanul și rechizitele, dar mă gândesc cu drag la toate momente frumoase pe care le-am trăit. Vacanța de vară îmi aduce bucurie, relaxare și multe amintiri speciale. Mă întorc la școală odihnită și pregătită pentru un nou an, așteptând deja următoarea vacanță.

Frățilă Amira – Clasa a VII-a B

Clasa a VII-a

De ***Pavel Lumpan*** – clasa a VI-a E,
Școala Gimnazială Nr. 75

În a VII-a nu e prea bine,
Căci școala grea devine,
Căci orele sunt mai multe,
Și pauzele par mai scurte.

Mulți s-au întristat,
Căci vara s-a terminat,
La școală am revenit,
Și distracția s-a sfârșit.

Totuși, anul îl vom trece,
Vom promova,
Vacanța va începe,
Iar școala din nou ne va aștepta

Dadaismul

Dadaismul este una dintre cele mai importante mișcări de avangardă artistică și literară din secolul al XX-lea A apărut oficial pe data de 6 februarie 1916, în plin Prim Război Mondial, odată cu deschiderea clubului literar-artistic Cabaret Voltaire din Zürich, Elveția.

Fondat de scriitorul german Hugo Ball, artistul franco-german Hans Arp și **doi importanți reprezentanți ai avangardei de origine română: Tristan Tzara** (devenit principalul strateg și ideolog al curentului) și arhitectul/pictorul **Marcel Iancu**, această mișcare a reprezentat o revoltă împotriva logicii, a culturii burgheze și a valorilor estetice tradiționale.
Termenul „Dada” a fost ales la întâmplare dintr-un dicționar (prin înțeparea paginilor dicționarului Larousse cu un cuțit sau cu un creion), reflectând în limba franceză un „căluț de lemn” din limbajul copiilor, un cuvânt absurd menit să ironizeze seriozitatea artei academic. Acest caracter aleatoriu este și principala trăsătură a dadaismului, poeziile dadaiste fiind colaje de cuvinte decupate din ziar, iar piesele de artă dadaiste (picturi, sculpturi, instalații) sunt colaje, fotomotaje sau asamblaje de elemente diverse.

Rețeta lui Tzara pentru o ”scrie” o poezie dadaistă:

- ***Luați un ziar.***
- ***Luați o pereche de foarfeci.***
- ***Alegeți un articol din ziar și decupați-l, apoi tăiați fiecare cuvânt în parte.***
- ***Puneți cuvintele într-o pungă (sau pălărie) și agitați-le ușor.***
- ***Extrageți-le pe rând și așezați-le exact în ordinea în care au ieșit.***

Mișcarea dadaistă s-a manifestat cu aproximație între anii 1916 și 1923. S-a extins rapid din Zürich spre Berlin, Paris și New York. Începând cu 1922, mulți dadaiști s-au orientat către suprarealism, păstrând însă elementele de revoltă și de experiment radical.

Alexe Anastasia Maria – Clasa a VII-a B

Tudor Arghezi

La orele de Educație pentru Patrimoniu am descoperit cu plăcere Casa Memorială „Tudor Arghezi – Mărțișor”, situată pe Strada Mărțișor nr. 26. De aici, am început să discutăm un pic și despre ce înseamnă Tudor Arghezi pentru literatura română și în special pentru literatura română pentru copii.

Întrucât inclusiv una dintre grupele în care este organizată redacția noastră, redacția revistei școlare ”Gând Bun”, poartă numele acestui mare poet, găsim de cuviință să vă supunem atenției câteva date biografice importante din viața acestui poet, pe care mulți și-l amintesc ușor când rostim versurile ”L-ați văzut cumva pe Zdreanță, / Cel cu ochii de faianță?”.

Tudor Arghezi s-a născut în 21 mai 1880, la București, ca fiul lui Nae Theodorescu și al Rozalia Arghesi, cu care tatăl său avea o relație extraconjugală. El este un scriitor cunoscut pentru contribuția sa la dezvoltarea liricii românești, având o operă de o originalitate exemplară. A scris teatru, proză (de exemplu, „Cimitirul Buna Vestire” sau „Ochii Maicii Domnului”), pamflete, precum și literatură pentru copii, ne spune și Ovid S. Crohmălniceanu în studiul consacrat operei poetice a acestui scriitor.

Arghezi a învățat la Școala „Petrache Poenaru”, urmând mai apoi cursurile Liceului „Sf. Sava”. În anul 1896 debutează cu poezia „Tatăl Meu” în revista „Liga Ortodoxă” condusă pe atunci de Alexandru Macedonski. A fost un admirator al simbolismului și al altor curente aparținătoare modernismului. În 1905 a început un șir lung de călătorii în diferite țări. Pe 30 ianuarie 1905 se naște fiul să nelegitim, Eli Lotar, iar băiatul rămâne la Paris în grija unei doici.

După întoarcerea sa în România, în 1910, a publicat în publicațiile culturale și literare „Viața Românească”, „Teatru”, „Rampa” și altele. În anul 1913 devine editor-șef la ziarul „Seara”.

La 10 decembrie 1924, în București, se naște, din căsătoria cu soția sa Paraschiva, singura sa fiică de care a fost extrem de atașat, Mitzura Arghezi (pe numele ei real Domnica Theodorescu). Cunoscută ulterior ca o apreciată balerină, actriță și om politic, ea s-a stins din viață la vârsta de 90 de ani, pe 27 octombrie 2015, și a avut un rol decisiv în păstrarea patrimoniului legat de numele lui Tudor Arghezi și a tot ce a însemnat el ca scriitor.

Pe când se afla pe patul de moarte, grav bolnav, Arghezi a scris ultimele sale versuri. Aceste ultime rânduri sunt un mesaj profund și tulburător dedicat soției sale, Paraschiva, care murise cu un an înainte și de care era profund legat. Versurile au fost găsite pe noptiera lui și sună așa:

„*Mă chemi din depărtare și te ascult...*

N-am să te fac, pierduto, să mă aștepți prea mult.”

Două zile mai târziu, s-a stins din viață, lăsând o moștenirea valoroasă pentru noi toți.

Astăzi, manuscrisul original cu acest ultim text extrem de emoționant se găsește înrămat, exact așa cum a fost lăsat, în biroul poetului din Casa Memorială Tudor Arghezi - Mărțișor din București.

Oancă Sofia – Clasa a VII-a B

Lumea poeziilor

Flori de mucigai

Le-am scris cu unghia pe tencuială
Pe un părete de firidă goală,
Pe întuneric, în singurătate,
Cu puterile neajutate
Nici de taurul, nici de leul, nici de vulturul
Care au lucrat împrejurul
Lui Luca, lui Marcu şi lui Ioan.
Sunt stihuri fără an,
Stihuri de groapă,
De sete de apă
Şi de foame de scrum,
Stihurile de acum.
Când mi s-a tocit unghia îngerească
Am lăsat-o să crească
Şi nu mi-a crescut -
Sau nu o mai am cunoscut.

Era întuneric. Ploaia bătea departe, afară.
Şi mă durea mâna ca o ghiară
Neputincioasă să se strângă
Şi m-am silit să scriu cu unghiile de la mâna stângă.

Tudor Arghezi

„Poeţii sunt inima umanităţii", spune Eugene Ionesco

SĂ RÂDEM ÎMPREUNĂ

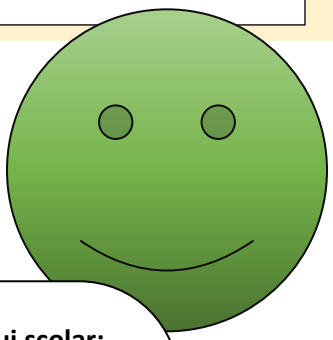

O întâmplare destul de amuzantă s-a petrecut la o săptămână după ce elevii clasei a VII-a B au vizionat filmul „Amintiri din copilărie” după opera omonimă a lui Ion Creangă. Se știe că, în film, elevii care nu se dovedeau silitori și cuminți, erau ”disciplinați” pe „calul bălan”, cu nuiaua.

Întrebarea, care a venit după vizionarea filmului, fusese una aparent simplă „Cum se numea suportul de lemn pe care erau altoiți copiii?”.

Elevii clasei a VII-a B și-au răscolit amintirile în căutarea răspunsului, drept pentru care au fost date nu mai puțin de 5-6 variante: „Ămm... Vaca?!”, „Nu era măgarul?!”, și tot felul de asemenea răspunsuri, până când, un coleg, a găsit răspunsul: „Era CALUL! CALUL TROIAN!”

Ei bine, măcar pe-aproape!

Clasa a VII-a B, de la începutul anului școlar:

„Domnu’ o să învățăm despre picturile alea cu Napoleon?”

„Stejarul veșnic verde, adică bradul?”

„Doamna eu am fost să văd cum se fac bananele în bananieri!”

„Doamna dar Arghezi avea toaleta în casă sau afară?”

Și astea sunt doar câteva dintre curiozitățile colegilor noștri....

„Iarăși nu v-ați învățat teoria?!”

„Nu mai dați test ora asta...”

„Nu mai vorbiți, că minus primiți!”

„Să trec niște note în catalog....?!”

NOTEAZĂ ȘI TU ”PERLE” DE LA ȘCOALĂ AICI

7B

Primele impresii despre noile materii

Sper că anul acesta, pentru mine însemnând clasa a VII-a, va fi cel mai frumos an de gimnaziu, deși, cu tristețe, mă gândesc că peste doi ani vom începe o nouă etapă a vieții noastre de elevi: liceul. Dar cea mai tristă parte nu este faptul că peste doi ani vom părăsi gimnaziul și vom începem propriu-zis al zecelea an de școală, ci faptul că nu vom mai împărți aceeași clasă, nu vom mai râde împreună și nu vom mai învăța aici așa cum facem acum.

Pe lângă aceste gânduri și sentimente amestecate, clasa a VII-a a venit și cu câteva materii noi...

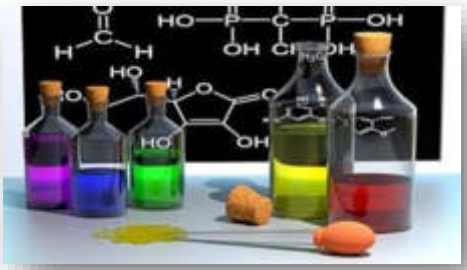

Chimia este una dintre ele. Cel puțin deocamdată, chimia mi se pare o materie interesantă și ușoară datorită experimentelor pe care le facem la clasă. Mă bucur că doamna profesoară ne explică cu drag lecția și ne răspunde la întrebări. Dacă înveți constant și te pasionează să afli cum este alcătuit mediul înconjurător, aceasta este materia care îți va oferi ceea ce dorești.

O altă materie pe care am descoperit-o anul acesta este latina. La început am cam avut emoții legate de această limbă, pentru că știu că este o limbă moartă care mi se părea destul de grea. Totuși ea este limba mamă pentru limba română și se leagă de istorie, iar pentru că mie îmi place să descopăr cum trăiau oamenii demult și care sunt originile noatre, ora aceasta a fost o ocazie perfectă pentru a afla lucruri interesante.

Așadar, chiar dacă la început aveam unele îndoieli privind orele noi din clasa a VII-a, acum sunt sigură că anul acesta nu are de ce să nu fie un an frumos, cel mai frumos an de gimnaziu poate, așa cum am sperat de la început să fie!

Ciocâltea Ana-Maria Ștefania – Clasa a VII-a B

Prietenia în era digitală

Astăzi, aproape toți copii au telefonul în mână (din păcate indiferent de vârstă) non-stop. Ne trimitem videoclipuri amuzante, ne dăm „*like*-uri" pe rețelele de socializare și ne jucăm jocuri video, stând fiecare în camera lui. Este foarte ușor să ai sute de „prieteni" în mediul online, apăsând un singur click.

Tehnologia ne ajută să vorbim rapid cu un coleg care este răcit, cu părinții sau cu prietenii din alte orașe. Distanța nu mai pare chiar atât de mare când ne putem vedea pe un ecran.

Totuși, telefoanele au și o mare capcană. Oricât de multe *emoji*-uri ai trimite cu îmbrățișări și urări, nu este ca atunci când colegul sau prietenul respectiv te salută și îți urează ceva în realitate.

Uneori, când ești trist, ai nevoie de un prieten care să te asculte, nu doar să îți trimită un mesaj pe care poate l-ai mai auzit de câteva ori în ziua

respectivă și care sună sec, trimis, deși nu mereu, „de formă”.

Cele mai frumoase amintiri nu se nasc pe WatsApp. Ele se nasc când glumim și alergăm prin curtea școlii, când împărțim un sendviș pe bancă sau când râdem de vreo poznă făcută de colegi.

Tehnologia este bună și necesară, dar ea nu trebuie să ne fure copilăria. Trebuie să știm când să punem telefonul jos!

Enache Rania – Clasa a VII-a B

Ce facem cu stresul la teste?

Ce facem cu stresul la teste? O întrebare destul de bună pentru mulți elevi care de fapt sunt bine pregătiți și nu au de ce să își facă de fapt grijă la teste.

Orice elev care a învățat constant, este pregătit și pune preț pe un test știe că stresul din seara de dinaintea unui test cu miza mare este cel mai rău. Dai paginile caietului disperat să găsești ceva ce chiar n-ai învățat, doar că după ce te verifici de vreo două-trei ori, observi că nu ai ratat nicio lecție. Acum răsfoiești paginile manualului, dar tot nu găsești nimic. Dar un nod tot se află în sufletul tău, și stresul încă este acolo. “Dacă nu știu nimic?” sau “Dacă ne dă ceva ce nici nu era in carte la test?”. “Dacă…”, “Dacă…”, “Dacă”….

Deci de aici apare întrebarea, nu? Ei bine, îți voi răspunde cât de bine pot eu, printr-un exemplu:

Înainte de testele care ni se par cele mai provocatoare, cum ar fi cele la matematică, de obicei fac ceea ce probabil faci și tu. Paginile cărților flutură, cu toate informațiile pe care deja le știu. “Oare ce nu am mai învățat eu...?” Nimic. Nu lipsește nimic! Ei, păi, nu stau așa cu nodul în piept toată seara. Ca să-mi dau pace sufletului, mai iau un exercițiu din culegere. Și, dacă tot nu mă lasă stresul… încerc să-mi pun îngrijorările deoparte. Cum fac asta?

Uneori, mai scriu ceea ce simt în jurnalul meu personal. Știind că nimeni nu îl poate citi, pot scrie orice am pe suflet. Scriu despre cât de mult urăsc să dau test sau că mi-e frică de cât de greu ar putea fi. Pe urmă mă uit la ce am scris și scriu și mai mult după aceea.

O altă metoda pe care o folosesc este să-mi sun prietenele din clasă și să vorbim despre ce e pe sufletul nostru. Una nu se pricepe la mate, alta n-a învățat, cealaltă spune că probabil o să ia o notă mică, oricât ar învăța, iar eu mă plâng că mi-e frică să nu fie doamna prea exigentă. Și așa, toate ne plângem, vorbim, râdem toată seara, până când ne simțim mai bine.

Sunt atâtea metode de a face față stresului, dacă mă crezi. Doar trebuie să o găsești pe cea care ți se potrivește ție cel mai bine.

Și, iată, a venit și ziua de mâine, iar când vine timpul să dau testul, știi ce fac?, rămân calmă. Nu las stresul și panica să mă doboare, mă concentrez și ghici ce notă iau la sfârșit.... O notă mare.

Așa poți să fii și tu! Să dezlegi nodul care îți stă în gât ori de câte ori ai stresul unui test și, deși nu e ușor, mai mult ca sigur vei lua o notă bună!

Susoi Alexia Maria – Clasa a VI-a B

Corpul Uman

- La naștere, bebelușii au în corp aproximativ 300 de oase, care în timp se unesc, până la maturitate ajungând în număr de 206.
- Gâtul unui om are același număr are același număr de vertebre ca o girafă (7).
- Creierul consumă aproximativ 20% din energia corpului.
- Nasul uman poate recunoaște și memora până la un trilion de mirosuri diferite.
- Un corp uman adult este format din aproximativ 60% apă.
- De-a lungul vieții, un om poate produce suficientă salivă cât să umple două piscine olimpice.
- Presiunea creată de inimă este atât de puternică încât ar putea arunca sângele la o distanță de 9 metri înălțime.
- În corpul nostru trăiesc mai multe bacterii decât celule umane (aproximativ 39 de trilioane de bacterii).
- Creierul este format din Emisfere cerebrale (creier mare), cerebel (creier mic) și trunchi cerebral.
- Cel mai mic os din corp nu are mai mult de 3 milimetri și se numește „scărița".
- Impulsurile nervoase care pleacă de la creier pot circula cu o viteză de până la 273 km/oră.
- Neuronii sunt celule nervoase care nu se divid.
- Țesutul nervos este format din celule gliale (susțin și hrănesc neuronul) și neuroni.
- Pe lângă degete, fiecare om are o amprentă unică a limbii.
- Inima bate de aproximativ 100.000 de ori pe zi și pompează destul sânge pe timpul vieții încât să umple trei super-tancuri petroliere.
- Acidul din stomacul nostru (acidul clorhidric) este atât de puternic încât ar putea dizolva o lamă de ras din oțel.

Stoian Teodora și Dumitru Ana – Clasa a VII-a B

Ecaterina Teodoroiu

Ecaterina Teodoroiu. Un nume de care cred că ați mai auzit, fie așa, fie sub denumirea de „Eroina de la Jiu”, chipul ei fiind pe bancnota de 20 de lei. Povestea sa este una pe care ar trebui să o știți, pentru că este foarte importantă pentru istoria României.

După doi ani de neutralitate, la 14 august 1916, România intră în Primul Război Mondial de partea Antantei, declarând război Austro-Ungariei. Conform regulamentelor militare, nu era permisă înrolarea femeilor, dar, în mod excepțional, Ecaterina Teodoroiu ajunge să facă parte din Armata Română (Regimentul 18 Gorj), din dorința de a-și răzbuna frații morți pe câmpul de luptă.

Ecaterina Teodoroiu s-a născut la 14 ianuarie 1894 în comuna Vădeni (astăzi cartier al orașului Târgu Jiu). A fost cel de-al treilea copil al soților Vasile și Elena Toderoiu, având încă șapte frați și surori: Nicolae, Eftimie, Andrei, Ion, Vasile, Sabina și Elisabeta. Numele pe care îl primește la naștere este Cătălina Vasile Toderoiu. Fiind un copil inteligent, a fost încurajată să își continue studiile, marele ei vis fiind să devină învățătoare.

Odată cu declanșarea războiului, devine voluntară în Asociația Cercetașilor din România, apoi cercetașă în cohorta „Păstorul Bucur”. Momentul mobilizării o găsește pe Ecaterina la Târgu Jiu, cercetașă în cadrul Cohortei „Domnul Tudor”. Devine infirmieră la Spitalul Militar din Târgu Jiu. Deși părinții își doreau ca Ecaterina să rămână alături de familie, mama sa a înțeles decizia fiicei sale. Pentru Ecaterina, cel mai greu lucru a fost să-și taie părul pentru a putea fi admisă în corpurile militare. Tânăra hotărăște să însoțească ambulanța din Valea Jiului pentru acordarea primului ajutor și evacuarea răniților de pe linia frontului.

Ulterior, a fost luată prizonieră de către inamic, fiind împușcată în piciorul drept, dar reușește să evadeze. A mai fost rănită o dată, a trecut prin trei spitale, odată cu retragerea populației în Moldova. În vara anului 1917, Ecaterina Teodoroiu era comandant al unui pluton din Regimentul 43/59 Infanterie Lupeni, batalion condus de sublocotenent Gheorghe Mănoiu. Ziua de 22 august 1917 a fost decisivă pentru Războiul de Întregire Națională, iar Ecaterina spera să răzbune moartea celor patru frați ai săi, ajungând în prima linie a frontului, în zona Muncelu. Aici, Ecaterina închide ochii pentru totdeauna, la numai 24 de ani. Pe data de 23 august, este înmormântată în Valea Glodului, în județul Vrancea. La patru ani de la acest eveniment, osemintele acesteia au fost deshumate și transportate de la Focșani la Târgu Jiu, unde, pe 9 iunie, au fost depuse în cavoul din fața Primăriei.

Ecaterina Teodoroiu a luptat vitejește în marile bătălii desfășurate pe teritoriul României. Bustul său se află în Parcul de Onoare al Mausoleului Eroilor de la Mărășești și la fost graniță dintre România și Austro-Ungaria (Monumentul de la Pasul Vâlcan), în semn de recunoaștere a faptelor sale de eroism.

Dumitru Ana – Clasa a VII-a B

”Patrimoniul cultural al Sectorului 3, o incursiune *re-imaginată* prin ochi de copil”

proiect educațional derulat în parteneriat cu Școala Gimnazială Nr.149

cu ocazia *Zilelor Europene ale Patrimoniului* – 11-13 septembrie 2026

Proiectul educațional ”*Patrimoniul cultural al Sectorului 3, o incursiune re-imaginată prin ochi de copil*” s-a derulat în prima săptămână de școală, fiind un proeict inter și transdisciplinar ce a implicat cunoștințe și abilități din următoarele domenii educație socială, istorie, limba franceză, limba română, limba engleză, religie, educație plastică, muzică, educație tehnologică, geografie etc.

Coordonat de prof. Ghiță Izabella, proiectul a reunit o serie de ateliere de familiarizare a elevilor cu noțiuni ce țin de moștenirea culturală comună a sectorului 3 și de condițiile de conservare și promovare a patrimoniului cultural local, o expoziție de desene și lansarea site-ului ”Elemente de patrimoniu cultural în sectorul 3”: https://sites.google.com/view/proiecteducatiesociala/evenimente,
realizat integral de elevii clasei a VII-a D, sub coordonarea doamnei profesoare, la orele de Educație Socială - Educație Interculturală din anul școlar precedent.

Proiectul a avut ca scop celebrarea Zilelor Europene ala Patrimoniului, o inițiativă a Guvernului României ajunsă în acest an la a XXXIV-a ediție în România și, cu siguranță, va continua și în anii școlari viitori.
Cu această ocazie, cele două școli au sărbătorit **Zilele Europene ale Patrimoniului.**

PAGINA TA DE JURNAL

A început din nou școala. Pagina ta de jurnal te așteaptă! Notează-ți gândurile și păstrează-ți amintirile aici...

”GÂND BUN”
REVISTĂ BILUNARĂ,
REDACTATĂ DE ELEVII ȘCOLII GIMNAZIALE NR. 82,
SECTOR 3, BUCUREȘTI
Nr.6/2026-2027